

Çocuk ve Yaprak Kesici Karıncalar

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Yaprak Kesici Karıncalar

Ebru Mina TOMURCUK

Leo böcekleri her şeyden çok severdi. Her sabah büyüteciyle büyük mango ağacına koşardı. Orada, uzun bir yaprak kesici karınca sırası toprağın üzerinde yürürdü. Her karınca başının üstünde küçük bir şemsiye gibi parlak yeşil bir yaprak taşırdı. Leo çömelir, koyu kahverengi gözleri hayretle açılırdı. Onları saatlerce izleyebilirdi.

Karıncalar hiçbir zaman birbirine arpmaz ya da tartıřmazdı. Bazıları keskin eneleriyle yaprakları keserdi. Diğerkleri paraları eve taşırdı. Daha büyük karıncalar yolu korurdu. Leo her bir karıncanın bir işi olduğunu fark etti. 'Ne yapacaklarını nasıl biliyorlar?' diye fısıldadı. Kırmızı sırt antasından küçük bir defter ıkardı ve yürüyen sırayı çizdi. Bu onun en sevdiği bilim türüydü.

Bir öğleden sonra Leo karıncaları gevşek topraktan küçük bir tümseğe kadar takip etti. Ayaklarının altında şaşırtıcı bir sırrın saklı olduğunu biliyordu. Derinlerde, koloninin tünelleri ve odaları vardı. Yaprak parçalarıyla dolu küçük odalar hayal etti. 'Keşke görebilseydim,' dedi. Sonra bir fikri oldu. Karınca kolonisinin bir maketini yapacaktı!

Ertesi gün Leo arkadaşlarından yardım istedi. Mira uzun boylu ve düzenliydi, uzun siyah örgüleri ve sarı bir saç bandı vardı. Sam küçük ve enerji doluydu, turuncu bir kapüşonlu ve mavi lastik çizme giyiyordu. 'Karıncaların yeraltında nasıl yaşadığını göstermek istiyorum,' dedi Leo. 'Bir maket yapmama yardım eder misiniz?' 'Evet!' diye birlikte bağırdılar.

Büyük bir karton kutuyla başladılar. Mira kağıda bir plan çizdi. 'Burada tünellere, orada odalara ihtiyacımız var,' dedi kağıda dokunarak. Sam bahçeden kil kazdı ve bir kovaya attı. Leo toprağı yapmak için kum ve suyu karıştırdı. 'Bu zor iş,' diye soludu Sam, 'ama hoşuma gidiyor!' Üç arkadaş yan yana çalıştı.

Mira onlara kilin uzun, ince tüneller halinde nasıl yuvarlanacağını gösterdi. 'Karıncalar odadan odaya gitmek için tünelleri kullanır,' diye açıkladı. Leo kil duvarlara küçük delikler açtı. 'Bunlar kapılar,' dedi. Sam dallar taşıdı ve onları küçük ağaçlar gibi kuma sapladı. Maket gerçek bir karınca yuvasına benzemeye başlıyordu.

Leo karıncaların yaprakları özel odalarda sakladığını izlediğini hatırladı. 'Mantar bahçesi için odalara ihtiyacımız var,' dedi. Küçük bir kil topu şekillendirdi ve üstüne yeşil yaprak parçaları koydu. 'Karıncalar yiyeceklerini burada yetiştirir.' Mira kraliçe için bir oda yaptı. Sam, her birinin başında bir yaprak olan küçük kil karıncalar ekledi. 'Bak, yürüyorlar!' diye kıkırdadı.

Maket büyüdü ve güzelleşti. Ama sonra Sam kovaya takıldı. Şıp! Su kumun üzerine döküldü. 'Olamaz!' diye bağırdı Sam. 'Tünellerimiz mahvoldu!' Leo'nun içi sızladı. Kil duvarlar ıslanmış ve çöküyordu. Mira endişeli görünüyordu. 'Endişelenme,' dedi Leo derin bir nefes alarak. 'Bunu birlikte düzeltebiliriz.'

Mira suyu tulumuyla sildi. Leo ıslak kumu ıkardı ve yerine taze, kuru kum bastırdı. Sam yeni dallar ve kil buldu. 'Özür dilerim,' dedi Sam. 'Sorun deęil,' dedi Leo. 'Hatalar olur. Karıncalar da tünelleri zarar gördüğünde onarır.' Bir takım olarak çalıştılar ve yavaşça maket yeniden şekillendi. Öncekinden bile daha iyi görünüyordu.

Güneş batmaya başlarken Leo maketlerine gururla baktı. Tüneller kıvrılıyor ve dönüyordu. Odalarda kıl karıncalar ve yaprak parçaları vardı. 'Küçük bir şehir gibi,' dedi Mira. 'Ve her karıncanın bir rolü var,' diye ekledi Leo. 'Tıpkı bizim gibi.' Sam başını salladı. 'En çok dalı ben taşıdım!' dedi. Hepsi güldü. Maket neredeyse bitmişti.

Sonra Leo'nun son bir fikri oldu. 'Büyüteçli bir çocuk ekleyelim,' dedi. Kıvrıkcık saçlı ve sarı gömlekli küçük bir kil figür yaptı. 'Bu sensin!' dedi Mira. Leo figürü tünellerin dışına yerleştirdi. 'Karıncaları izliyorum,' dedi. 'Ve onlardan öğreniyorum.' Hepsi eserlerini hayranlıkla izlemek için geri çekildi.

Ertesi gün maketi sınıflarına gösterdiler. Mira tünelleri anlattı. Sam karıncaları gösterdi. Leo her karıncanın bir işi olduğunu anlattı. 'Ve bizim de hepimizin işleri vardı,' dedi. 'Mira planladı, Sam taşıdı, ben de yaptım. Takım çalışması bunu başardı.' Öğretmenleri gülümsedi. 'Büyük bir ders öğrenmişsiniz,' dedi.

Okuldan sonra Leo mango ağacına geri döndü. Yaprak kesici karıncalar hâlâ yürüyordu. Birlikte çalışmalarını, hiç durmamalarını izledi. 'Bana bir şey öğrettiniz,' diye fısıldadı. 'Herkesin bir rolü var.' Defterini açtı ve yeni bir resim çizdi: üç arkadaş ve bir karınca sırası, hepsi bir takım olarak çalışıyor.

O gece Leo tüneller ve yapraklar gördü rüyasında. Kendini bir karınca olarak, kendinden büyük bir yaprak taşıırken hayal etti. Diğer karıncalar ona yardım etti. Uyandığında gülümsedi. Herkes yardım ettiğinde büyük şeylerin olduğunu biliyordu. Sam gibi küçük yardımcılar bile büyük bir fark yaratabilir. Tıpkı karıncalar gibi, birlikte olağanüstü şeyler yapabiliriz.

Maket sınıftaki bir masanın üzerinde duruyordu. Çocuklar etrafına toplanıp baktı. 'Nasıl yaptınız?' diye sordular. Leo, Mira ve Sam sırayla anlattı. 'Hep birlikte çalıştık,' dedi Leo. 'Fikri ben buldum, Mira planı yaptı, Sam de ağır şeyleri taşıdı.' Sam parladı. 'Takım çalışması!' diye bağırdı. Diğer çocuklar başlarını salladı.

Leo her gün karıncaları izlemeye devam etti. Yeraltı kolonileri hakkında giderek daha fazla şey öğrendi. Takım çalışmasının olağanüstü şeyler başarabileceğini biliyordu. Ne zaman büyük bir işi olsa, karıncaları hatırlardı. Yardım edecek arkadaşlar bulurdu. Ve birlikte, tıpkı yaprak kesici karıncalar gibi, adım adım ilerlerlerdi.